

2. Михальченко М.І. Українська національна ідея як регулятивна сила в загальнодержавному і регіональному масштабах / М.І. Михальченко // Регіональні версії української національної ідеї: спільне і відмінне. Збірник статей. – К.: Світогляд, 2005. – С.9–34.

3. Бичко Б.І. Ментальні особливості національної самосвідомості / Богдан Бичко // Філософські обрії. Науково-теоретичний часопис Інституту філософії НАН України та Полтавського державного педагогічного університету. – Київ-Полтава, 2000. – Вип.3. – С.104–114.

4. Культура національної пам'яті: європейський та український досвід: Аналітична доповідь / Ю.І. Шаповал, Л.П. Нагорна, О. М. Майборода та ін. // Проблеми української політики: аналітичні доповіді Інституту політики і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса НАН України. – К.: ІПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України, 2010. – С.255–337.

5. Козловець М.А. Феномен національної ідентичності: виклики глобалізації: Монографія / М.А. Козловець. – Житомир: Видавництво ЖДУ ім. Івана Франка, 2009. – 558 с.

6. Заславська О.О. Особливості масової політичної свідомості громадян України: минуле й сучасність / О.О. Заславська // Політологічний вісник. Збірник наукових праць. – К.: "ІНТАС", 2007. – Вип.27. – С.143–154.

7. Нагорна Л.П. Політична культура українського народу: історична ретроспектива і сучасні реалії / Л.П. Нагорна. – К.: Стилюс, 1998. – 278 с.

8. Крисаченко В.С. Українська політична нація: генеза, стан, перспективи / В.С. Крисаченко, М.Т. Степико, О.С. Власюк та ін. – К.: НІСД, 2004. – 648 с.

9. Гюфе О. Демократія в епоху глобалізації / Отфрід Гюфе. – К.: ППС–2002, 2007. – 436 с.

10. Остапенко М.А. Політичний плюралізм: нестабільність демократії та пошуки соціальної рівноваги: монографія / М.А. Остапенко; НПУ імені М.П. Драгоманова, 2013. – 350 с.

11. Кубаєвський М.К. Національна ідея: історичні й методологічні засади осмислення [монографія] / М.К. Кубаєвський. – Тернопіль: Економічна думка, 2007. – 192 с.

12. Національна ідея і соціальні трансформації в Україні / За ред. М. В. Попович, А.М. Єрмоленко, В.Б. Фадєєв та ін. – К.: Український центр духовної культури, 2005. – 328 с.

13. Стародубець В. Метафізика національної ідеї / Володимир Стародубець // Філософія гуманітарного знання: раціональність і духовність. Матеріали Міжнародної наукової конференції 2–3 жовтня 2008 р. – Чернівці: Рута, 2008. – С.327–329.

References

1. Lazorenko O. Deiaiki problemy formuvannia politychnoi svidomosti / O. Lazorenko // Zminy u svidomosti ukrainskoho suspilstva na zlami tysyacholit. – K.: Vydavnychiy dim "KM Academia", 2001. – S.43–44.

2. Mykhalchenko M.I. Ukrainska natsionalna ideia yak rehuliatyvna syla v zahalnodержavnomu i rehionalnomu masshtabakh / M.I. Mykhalchenko // Rehionalni versii ukrainskoi natsionalnoi ideii: spilne i vidminne. Zbirnyk statei. – K.: Svitolhiad, 2005. – S.9–34.

3. Bychko B.I. Mentalni osoblyvosti natsionalnoi samosvidomosti / Bohdan Bychko // Filosofski obrii. Naukovo-teoretichnyi chasopys Instytutu filosofii NAN Ukrainy ta Poltavskoho derzhavnogo pedahohichnogo universytetu. – Kyiv-Poltava, 2000. – Vyp.3. – S.104–114.

4. Kultura natsionalnoi pam'iaty: yevropeyskyi ta ukrainskyi dosvid: Analitichna dopovid / Iu.I. Shapoval, L.P. Nahorna, O.M. Maiboroda ta in. // Problemy ukrainskoi polityky: analitichni dopovidi Instytutu polityky i etnonatsionalnykh doslidzhen im. I.F. Kurasa NAN Ukrainy. – K.: IPIEND im. I.F. Kurasa NAN Ukrainy, 2010. – S.255–337.

5. Kozlovets M.A. Fenomen natsionalnoi identychnosti: vyklyky hlobalizatsii: Monohrafiia / M.A. Kozlovets. – Zhytomir: Vydavnytstvo ZhDU im. Ivana Franka, 2009. – 558 s.

6. Zaslavska O.O. Osoblyvosti masovoi politychnoi svidomosti hromadian Ukrainy: mynule i suchasnist / O.O. Zaslavska // Politolohichnyi visnyk. Zbirnyk naukovykh prats. – K.: "INTAS", 2007. – Vyp.27. – S.143–154.

7. Nahorna L.P. Politychna kultura ukrainskoho narodu: istorychna retrospektyva i suchasni realii / L.P. Nahorna. – K.: Stylos, 1998. – 278 s.

8. Krysachenko V.S. Ukrainska politychna natsiia: heneza, stan, perspektyvy / V.S. Krysachenko, M.T. Stepyko, O.S. Vlasiuk ta in. – K.: NISD, 2004. – 648 s.

9. Hofe O. Demokratiiia v epokhu hlobalizatsii / Otfriid Hofe. – K.:

PPS–2002, 2007. – 436 s.

10. Ostapenko M.A. Politychnyi pliaralizm: nestabilnist demokracji ta poshuky sotsialnoi rinvovahy: monohrafiia / M.A. Ostapenko; NPU imeni M.P. Drahomanova, 2013. – 350 s.

11. Kubaievskiy M.K. Natsionalna ideia: istorychni i metodolohichni zasady osmyslennia [monohrafiia] / M.K. Kubaievskiy. – Ternopil: Ekonomichna dumka, 2007. – 192 s.

12. Natsionalna ideia i sotsialni transformatsii v Ukraini / Za red. M.V. Popovych, A.M. Yermolenko, V.B. Fadiiev ta in. – K.: Ukrainskyi tsentr dukhovnoi kultury, 2005. – 328 s.

13. Starodubets V. Metafizyka natsionalnoi ideii / Volodymyr Starodubets // Filosofiia humanitarnoho znannia: ratsionalnist i dukhovnist. Materialy Mizhnarodnoi naukovoii konferentsii 2–3 zhovtnia 2008 r. – Chernivtsi: Ruta, 2008. – S.327–329.

Demina O.S., PhD in Law, Associate Professor of the Theory and History of State and Law, doctoral student in political science, National Pedagogical Dragomanov University (Ukraine, Kiev), oksana_dm@mail.ru

Axiological bases of national idea

In article process of formation of a valuable basis of political process in Ukraine, its welfare basis, the appeal of the state with the totalitarian past to national idea as the intrinsic making spirituality of modern Ukrainian political process, influence of a spiritual and valuable component on processes of modernization and transformation of modern Ukrainian society and formation of national idea is investigated.

Keywords: political consciousness, political culture, political values, political process, mentality, Ukrainian national idea.

Деміна О. С., кандидат юридических наук, доцент кафедри теорії та історії державства та права, докторант кафедри політических наук, Національний педагогіческий університет ім. М. П. Драгоманова (Україна, Київ), oksana_dm@mail.ru

Аксиологіческі основи національної ідеї

Исследован процесс формирования ценностной основы политического процесса в Украине, ее социально-культурная почва, обращение государства с тоталитарным прошлым к национальной идее как сущностной составляющей духовности современного украинского политического процесса, влияние духовно-ценностной составляющей на процессы модернизации и трансформации современного украинского общества и формирование национальной идеи.

Ключевые слова: политическое сознание, политическая культура, политические ценности, политический процесс, ментальность, украинская национальная идея.

* * *

УДК 007 : 304 : 070

Марків О. Т.
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри журналістики,
Національний педагогічний університет
ім. М. П. Драгоманова
(Україна, Київ), O_Markiv@mail.ru

ФАКТ В АНАЛІТИЧНІЙ ЖУРНАЛІСТИЦІ: АКСІОЛОГІЯ І ОБ'ЄКТИВНІСТЬ

У статті узагальнюється теоретичне знання щодо жанрових ознак сучасної аналітичної журналістики, розкриваються особливості висвітлення фактів. Акцентовано на ціннісних (аксіологічних) орієнтирах авторів у процесі відбору фактів, на цінності самих фактів, а також способах їх об'єктивного й неупередженого висвітлення.

Ключові слова: факт, аналітичні жанри, автор, аксіологія, журналістика.

Аналітика в сучасному трактуванні розуміється як сутнісне знання про процеси реального світу, завдяки якому можна виявляти прихований зміст у текстах, реальних соціально-політичних і економічних процесах; у її основі лежить не стільки принцип констатації фактів, скільки принцип "випередження подій". Аналітика відіграє інтегруючу роль у реконструкції минулого, розкритті сьогодення і прогнозуванні майбутнього. Аналітика без фактів не мислима. Розуміння фактів, їх аксіологія (орієнтація в розумінні

на те, що відповідає особистим запитам людини – факт як цінність) дозволяє говорити про цілеспрямований відбір фактів, в основі якого лежить суб'єктивний чинник. З метою уникнення інформаційного шуму, треба підбирати виключно релевантну інформацію – кванти, що найбільше відображають суть предмета, явища, події. Це дозволить встановити достовірність, важливість, точність, повноту й значущість інформації. Такою ж потребою викликана актуальність статті.

Вагому соціальну ціннісну дію в цьому процесі відіграють ЗМІ. Функції аналітичної журналістики – активізація мислення читача, формування громадської думки, розслідування, прогнозування – можливо зреалізувати через дотримання причинно-наслідкового закону висвітлення інформації. Отже, факти, що є основою журналістики, можна розглядати як абсолютно достовірні твердження про події, що реально мали місце, а також як оцінку фактів, що повідомляються. А однією з функцій аналітичної журналістики є саме інтерпретація фактів.

Аксіологію (від грецького – *аксіа* – цінність) фактів у контексті нашого дослідження пропонуємо розуміти як відбір автором для відображення чи аналізу тих фактів, які не суперечать його ціннісним орієнтирам, але при цьому відображають важливість, значущість, достовірність інформації.

Ціллю дослідження є проілюструвати аксіологічний метод опрацювання фактичного матеріалу в найбільш прийнятних для нього аналітичних жанрах; виявити природу факту в системі журналістської аналітики через аналіз його в різних жанрах (кореспонденції, статті, коментарі, рецензії, листі читача, журналістському розслідуванні, рейтингу).

Сучасному журналістові притаманно бути не стороннім фіксатором подій і фактів, навіть якщо вони переконливі самі по собі, а й аналітиком. Тому вкрай важливо сьогодні розрізняти між собою реальний опис подій і їх інтерпретацію, тобто дійсні факти й думку щодо них. Так склалося, що вітчизняні дослідники журналістики схилилися до суб'єктивного в відображенні фактів, а в Західній Європі існує чітка позиція щодо формування професійного журналіста-інформатора, суть якої в тому, що журналіст працює з фактами, всебічно висвітлює їх, але не коментує, залишаючи це право фахівцям.

Виходячи з того, що в аналітичній журналістиці мусить бути паралель “проблема-розв'язок”, авторові слід знайти баланс між двома конкуруючими чинниками: необхідністю надання вичерпного опису проблеми та розгляду всіх можливих альтернативних варіантів, що може включати й результати первинних досліджень автора. Для того, щоб окреслена позиція заслуговувала на довіру та її можна було оцінити на основі наведеної інформації, необхідно представити це таким чином, щоб включити тільки релевантні знання й дані, потрібні як доводи на підтримку аргументації. [4, с. 20].

Історія розвитку цього питання свідчить, що низка наукових досягнень створили підґрунтя для створення системної наукової теорії факту. У філософії до нього зверталися Л. Вітгенштайн, Дж. Крішнамурті, І. Кант, В. Джеймс, О. Конт та інші; у лінгвістиці та літературознавстві – М. Бахтін, Б. Рассел, З. Вендлер, В.

Тюпа; у журналістикознавстві – А. Капелюшний, М. Кім, В. Здоровага, Д. Прилюк. З цих досліджень випливає, що предмет відображення для журналіста – це подієво-фактичні й тематичні реалії його твору; це саме явище, що описується, подія як цілісність, факт чи система фактів, відбитих у матеріалі; це сюжет і конфлікт реальної дійсності, які автор зобов'язаний відтворити адекватно й достовірно.

Щоб зрозуміти природу факту й способи його вираження в аналітичних жанрах, проаналізуємо найпопулярніші з них.

Кореспонденція – один з важливих аналітичних жанрів, який, використовуючи достовірні, тематично об'єднані факти, відображає певну сторону сучасної дійсності, дозволяє виявити причини, що спричинили явище, ставить проблеми та пропонує їх розв'язання. За допомогою синтезу аналізується група фактів або один значний факт, а приклади, судження служать “допоміжним” матеріалом для його всебічного висвітлення (ця ознака відрізняє аналітичну кореспонденцію від жанру статті). Висновки й узагальнення оформлюються локально. Аналітична кореспонденція розглядає суму суспільно-значущих фактів, і призводить до висновків, що мають актуально-практичне значення. Їй властива стійка єдність змісту й форми, яка забезпечує її публіцистичну ефективність [2, с. 167 – 168]. Таким чином, “кореспонденція – це жанр аналітичного типу, що індуктивним методом відтворює систему поточних фактів і подій, обмежених місцем і часом, дає їм різнобічну оцінку й аналіз, з'ясовує причини і перспективи розвитку” [1, с. 37 – 38]. На думку А. А. Тертичного: “Аналітична кореспонденція націлена на виявлення причин будь-якого одиночного феномена і можливої тенденції його розвитку, визначення його цінності” [3].

Стаття – один із найпоширеніших аналітичних жанрів, у якому автор, ґрунтовно аналізуючи факти та явища життя, доносить до читача певну думку, ідею за допомогою низки аргументів. Факт в аналітичній статті подається на таких рівнях: у лідер-абзаці коротко повідомляється про подію або проблему; у вступній частині – передісторія, обґрунтування актуальності; основна (аналітична) частина розкриває суть проблеми через наведені автором різні точки зору фахівців на причини ситуації, що виникла, актуальний стан питання, а також їхні припущення про шляхи запобігання та усунення негативних наслідків; висновок – узагальнені точки зору щодо загальних і відмінних рис описаного, а також можна читачеві запропонувати зробити власні висновки на підставі викладених фактів і версій. Авторська оцінка ситуації складається в процесі дослідження й може змінитися в порівнянні з початковою.

Оскільки аналітична стаття дає змогу авторові добирати факти, то, безумовно, він може орієнтуватися та ті цінності, які в висновку він може зазначити як пріоритетні. Для прикладу наведемо статтю з сайту газети “Український тиждень” від 16.03.2013р. під назвою “Над гніздом зозулі. Чому в українських психіатричних лікарнях не надають адекватної допомоги?” Автор для відповіді на це оголошене в заголовку питання використовує цифрові дані: “За останньою офіційною статистикою Міністерства

охорони здоров'я, яка датується кінцем 2009 року, допомоги лікаря-психіатра потребували 1 млн 133 тис. (2,5%) українців”, “За такого бюджету, що виділяється на охорону здоров'я (3,4% ВВП, тоді як, за оцінками ВООЗ, має бути щонайменше 6%)”, підтверджуючи достовірність авторитетними джерелами: Міністерство охорони здоров'я, Андрій Карачевський, практикуючий лікар-психіатр, викладач кафедри психіатрії та наркології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Можемо визначити сукупність фактів, які є підґрунтям для власних авторських суджень, це констатація поганого стану лікарень: “Як у в'язниці, позбавлені належної уваги персоналу хворі починають ділитися на групи: хтось крутий, хтось не дуже, а хтось готовий на все заради пачки чи цигарки. Стусани, ляпаси і знущання стають нормою. Нерідко у відділеннях є не тільки тютюн, а й алкоголь і наркотики”. Автор не зазначає джерела таких даних: “Про українські “жовті будинки” розповідають страшенні речі”, а шукаючи причину проблеми, цитує компетентного фахівця: “Першою причиною жахливого стану психіатричної допомоги банальна для українських реалій: недофінансування; до одвічної проблеми браку грошей додається не менш одвічний людський фактор. Як і в інших пострадянських країнах, в Україні спостерігається падіння кваліфікації медичного персоналу та ін.”. У даному випадку аксіологія фактів щодо лікування психічно хворих, яку наводить автор, полягає в реченні: “Коли я вперше побачив фільм “Пролітаючи над гніздом зозулі”, подумав, що це курорт”, – проскакує в розмові”. Незважаючи на достатню кількість фактичного матеріалу, автор не намагається дати пораду чи спрогнозувати розвиток проблеми, він залишає читачеві можливість самостійно дійти висновку.

Коментар – жанр, який пояснює та оцінює важливі соціально-політичні, культурні й інші події; автор йде від факту до узагальнення або до прогнозу. Журналіст опрацьовує велику кількість фактичного матеріалу, роз'яснює і коментує його, і нове знання, що виникає при цьому часто сприймаються як сам факт. Факти в коментарях виражаються через зовнішні та внутрішні атрибути: зовнішні – адресність інформації, надійність наданих даних (термін їх актуалізації, достовірність джерел інформації), багатоаспектність огляду теми, оптимальний обсяг інформації, чіткий шрифт, якісне зображення, доступний інтерфейс; внутрішні – аналіз фактичного матеріалу, структури твору, стилю викладу матеріалу, тексту. Для прикладу проаналізуємо матеріал “Покращення: економічна криза в Україні поглиблюється” з журналу “Український тиждень”. Тут маємо зразок класичної композиції: викривається першоджерело, яке коментується й подія, що спричинила зацікавленість у суспільстві, при чому матеріал дійсно актуальний і висвітлюється з позитивного боку: “За даними Держстату, у I кварталі 2013-го виробництво промислової продукції в Україні зменшилося на 5% порівняно з аналогічним періодом минулого року”; провідна думка першоджерела не повністю розкриває для читача причину, з якої фахівець коментує, тому автор сам створює вступний абзац: “Показовою є статистика будівництва, яка свідчить,

що на українську економіку чекає поглиблення репресії...”; думка експерта часто переривається іншим текстом, його коментарі можуть зустрічатися в різних частинах статті: “Тож, хай там що каже уряд про покращення інвестиційного клімату, факти свідчать про те, що влада або відверто маніпулює, або не знає, що робити”; завершується журналістський твір стверджувальним висновком: “Та найгірше те, що в такій ситуації спливає на поверхню неефективність урядових реформ. Це означає, що влада справді не знає, що робити. Тож криза може затягнутися ще на кілька років”. У цьому власне виражена ціннісна дія авторських коментарів.

Рецензія – аналітичний критичний жанр; матеріал, який аналізує й оцінює науковий, літературний, мистецький твір. А тому найбільше характеризують синтетичну природу рецензії серед інших такі її види: анотація, коротка рецензія, відгук, реферативна рецензія, звичайна газетно-журнальна рецензія, проблемна рецензія. Проаналізуємо коротку рецензію-відгук в газеті “Друг читача” (№ 21, 2007) під назвою: “Дві тонни” поетичного френшу”: “Літературні майстерні часто порівнюють із кухнею... Аналогічна ситуація в літературі. Звісно, ніхто не проти класики, але саме новизна та свіжість сьогодні цінуються найвище. Антологія поезії двотисячників – так себе іменують сучасні молоді поети, чії твори увійшли до збірки “Дві тонни”, – є однією з найсвіжіших страв сучасної української літературної кухні”. Отже, оцінюється факт виходу антології поезії двотисячників. Рецензент вибрала форму асоціативного осмислення літератури як кухні й поезій, як смакових властивостей страв. Завершується рецензія висновком: “Книга виїшла справді універсально, її можна читати хоч за абетковим покажчиком, хоч за фото найсимпатичніших вам поетів...”. Авторська аксіологія даного факту виражена в останньому реченні: “Тож нехай талант та молодість сучасної панують на сторінках “Двох тонн”, вкотре підтверджуючи правило про те, що свіжість – головне”.

Лист читача – особливий жанр, який можна трактувати як аналітичний, містить у собі окреслення проблеми й акцентування на ній, а також – шляхи її вирішення. Принцип відображення фактів: автор опирається лише на ті факти, які торкнулися його особисто; факти подаються в суб'єктивному сприйнятті; аналіз оснований на власному емпіричному досвіді. Аксіологічний підхід тут цілком зрозумілий, а тому не потребує ілюстрування на конкретному прикладі.

Журналістське розслідування – всебічний розгляд, вивчення фактів, подій, проведення досліджень шляхом спостереження, опитування, вивчення документів, порівняльний аналіз, узагальнення, синтез. Висувається гіпотеза у вигляді моделювання власної думки. Це синтетичний жанр аналітичної журналістики. У даному жанрі аксіологія міститься вже в самому завданні на проведення розслідування: автора хвилює щось, суперечить його ціннісному розумінню ситуації, йому потрібно довести або спростувати факт. Цей жанр передбачає значну текстову масштабність, тому цитувати його в межах даної статті не має сенсу

Рейтинг – на основі аналогії й порівняння достовірної фактичної інформації здійснюється певне “ранжирування” подібних явищ за якоюсь конкретною ознакою з метою встановлення пріоритетів. Фактичні дані, а особливо, конкурентно-аналітична інформація, як вихідні положення мають визначальне значення. Однак, при підготовці рейтингів аналітики часто орієнтуються на відкриту інформацію (загальнодоступну і приватну), але багато залежить від уміння правильно її аналізувати, оцінювати й тлумачити, співвідносити розрізнені факти. Наприклад, рейтинг “13 наслідків життя на Землі” з підзаголовком “Те, що вже ніколи не відновиться” (опублікований в інтернет-виданні “iPress.ua” 23.04.2013): умовно можна назвати “простим” рейтингом, оскільки він не вимагає особливо ретельних вимірів, використання математичних методів, а в основі “складного” рейтингу лежать серйозні наукові дослідження експертів, їх оцінка й висновки. Обраний рейтинг має лід: “*Ми чимало чуємо про згубний вплив людини на природу. Ще декілька десятків років тому він був не таким відчутним, втім, внаслідок науково-технічного прогресу результати нашої діяльності набувають непоправного характеру.*” й 13 пронумерованих позицій: виділені напівжирним накресленням, містять коротку характеристику об’єкта; інформація актуальна, викладена чітко, послідовно, “легким” стилем, має високу інформативність. Аналітична складова тексту полягає в осмисленні автором негативного впливу діяльності людини на планету та виокремленні основних наслідків. Видно, що автора особисто хвилює дана тема, він вбачає в цьому катастрофу.

Аналітичний огляд як жанр – це складна розповідь, у якій дається зведена характеристика певного питання, проблеми, теми, що базується на інформації, здобутій із документів, достовірних джерел. Проаналізуємо аналітичний огляд з газети “Народна армія” від 2 – 7.12.2013р: “Від масової до контрактної” з підзаголовком: “22 роки на варті суверенітету”. В основу лягли факти: “*після розпаду Радянського союзу армія потребувала реформи*”, “*у 2004 році було створено Об’єднані сили швидкого реагування*”, “*замість контрактної армії держава ледь не отримала армію контрактників*”, “*армія забезпечувала стабільний зарібок*”, “*нинішній рік став заключним на шляху переходу ЗС України до формування за добровільним принципом*”. Огляд побудовано в чіткій хронології, дано характеристики. Аксиологія фактів даного матеріалу виражається в словах автора про те, що реально нова армія можлива “*зі створенням таких умов служби та соціального захисту, які дозволять на рівних конкурувати з будь-якими роботодавцями країни*”.

Як висновок, зазначимо, що сучасна журналістика має багато можливостей для глибокого й різнобічного ціннісного дослідження фактів, подій, явищ під кутом зору інших критеріїв, ніж у період класової ідеології. Однак, попри особисту свободу журналіста, попри наявність багатьох способів і шляхів створення матеріалу, він має бути об’єктивним, достовірним, аргументованим у своїх судженнях. Аксиологічний підхід у відборі фактів, як видно з прикладів, полягає в ціннісній орієнтації автора на ту провідну думку, яка

прийнятна не лише йому, а й відповідає суспільно-політичним потребам часу, в кому створюється матеріал.

У сьогоденних соціальних комунікаціях мають місце нові жанри аналітики – сповідь, моніторинг, рейтинг, прогноз, версія, аналітичне опитування, соціологічне резюме, експеримент, рекомендація. Безумовно, вони показують, яку комунікативну дію спричинює фактична точність, оскільки прямими учасниками комунікативного акту є реципієнти й журналіст-автор.

Такі аналітичні жанри можуть лягти в основу наступних досліджень з даної тематики.

Список використаних джерел

1. Кузнецова О. Аналітичні методи в журналістиці: Навчальний посібник. / О. Кузнецова. – Львів: ЛНУ ім. І Франка, 2002. – 120 с
2. Стрельцов Б. Основы публицистики. Жанры: Учебное пособие. / Б.Стрельцов. – Минск: Университетское издательство, 1990. – 240 с.
3. Тertychnyj A. Жанры периодической печати: Учеб. пособие. / А.Тertychnyj. – М.: Аспект Пресс, 2000.
4. Янг і Ліза Куїнн. Як написати дієвий аналітичний документ у галузі державної політики: Практичний посібник для радників з державної політики у Центральній і Східній Європі / Янг і Ліза Куїнн / Пер. з англ. С.Соколик. Наук. ред. пер. О. Кілієвич. – К.: “К.І.С.”, 2003. – 120 с.

References

1. Kuznecova O. Analytichni metody v zhurnalistyци: Navchalnyj posibnyk / O. Kuznecova. – Lviv : LNU im. I.Franka, 2002. – 120s.
2. Strelcov B. Osnovy publicystyky. Zhanry: Uchebnoje posobie / B. Strelcov. – Minsk: Universytetskoje izdatelstvo, 1990. – 240s.
3. Tertychnyj A. Zhanry periodocheskoj pechati: Uchebnoje posobie / Tertychnyj A. – M.: Aspekt Press, 2000.
4. Jang I Liza Kunin. Jak napysaty dijevyj analytichnyj document v galuzi derzhavnoji polityky: Praktichnyj posibnyk dla radnykiv z derzhavnoji polityky v Centralnij I Shidnij Jevropi / Jang I Liza Kunin /Per. z ang. S.Sokolyk. Nauk. Red. Per. O.Kilijevych. – K.: “K.I.S.”, 2003. – 120s.

Марків А. Т., кандидат педагогических наук, доцент кафедры журналистики, Национальный педагогический университет им. М. П. Драгоманова (Украина, Киев), O_Markiv@mail.ru

Факт в аналитической журналистике: аксиология и объективность

В статье обобщается теоретическое знание относительно жанровых признаков современной аналитической журналистики, раскрываются особенности освещения фактов в соответствии с канонами и требованиями аналитических жанров. Акцентировано на ценностных (аксиологических) ориентирах авторов в процессе отбора фактов, на ценности самих фактов, а также способах их объективного и беспристрастного освещения.

Ключевые слова: факт, аналитические жанры, автор, аксиология, журналистика.

Markiv O. T., candidate of pedagogical sciences, associate professor of department of journalism, National Pedagogical Dragomanov University (Ukraine, Kyiv), O_Markiv@mail.ru

A fact is in analytical journalism: aksiologiya and objectivity

In article the theoretical knowledge of rather genre signs of modern analytical journalism is generalized, features of illumination of the facts. It is accented on valuable (axiological) reference points of authors in the course of selection of the facts, on the value of the facts, and also ways of their unbiased and impartial interpretation.

Keywords: fact, analytical genres, author, aksiologiya, journalism.

* * *